NAM THU MUOI HAI — SO THU 2328 — MOI SO: 0$02 — NGAY THU SAU 19 DECEMBRE 1924

DOCUMENT LEGAL

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

BANOI

	Bằng tờ manat bắc, quán hàng Indochine hoặc bưu điện	Người đem đến nhà	Gửi về Gửi theo	Bằng tờ ký Trung-kỳ và Ai-lao	Bằng tờ ký Nam-kỳ, Cao-miên và Pháp	Ngoại quốc
Một năm	6 $ 00	6 $ 90	6 $ 30	6 $ 30	6 $ 60	12 $ 00
Các làng và	»	8. 00	8. 00	8. 00	9. 00	»
Sáu tháng	3. 00	3. 50	3. 20	3. 20	3. 30	6. 00
Ba tháng	1. 50	1. 75	1. 60	1. 60	1. 65	3. 00
Một tháng	0. 50	0. 60	0. 55	0. 55	0. 60	1. 00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : V. E. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHAN KHÔI LỘC
Administrateur gérant : NGUYỄN V. LUẬN

Adresse télégraphique :
TRUNG BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

DÉPÔT LÉGAL
CAMBODGE
N° 30/6

ANNONCES

Décomptées à raison de 2 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large
Une seule insertion. . . . 0$20 la ligne
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0$12 la ligne
Réclame dans la 1re page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 la ligne
On traite à forfait pour les contrats importants.

Đám tang ở trong thành-phố ta bây giờ

Ta thường thấy cái tục làm ma ở các nơi thôn-xã nhà-quê, nào mổ trâu giết bò nào đâm giò gã bánh, mời khá h mới khưa, biếu phe biếu láng, mà ta chê là phiền-phí vô ích; vì thế mà trong khoảng mấy năm nay đã khởi lên cái vấn-đề cải lương hương tục mà bỏ những sự phiền phí vô ích ấy đi. Nhưng ta biết chê nhà quê mà ta lại nhắng bẫn không xét đến cái tục làm ma ở các nơi thành-phố, tuy không bị nợ miệng thôi thúc, không phải nộp khoán nộp lệ như các nơi thôn xã nhà-quê, mà cũng có những sự phiền phí vô ích khác chẳng kém gì thế, — có lẽ lại có phần hơn —. Cứ như bây giờ, ở các nơi thành-phố, đám tang nào mà gọi được là đám tang trọng thể, nghĩa là đua đuổi được với những nhà giàu có sang trọng, được hãnh-diện với phường phố là đám ma to, thì không kể các cái phí khác, lấy nói về một khoản đồ mã cũng đã có đến một hai trăm đồng, lại còn nào nhạc tây, nào trống tàu, nào phường tường đóng đám, phiền phí như thế thì tưởng đầu một cái đám ma rất lớn ở nhà-quê ba trạm sáu tuần, ăn uống ỷ-ắm năm bảy bữa cũng đến thế là cùng; mà nào có ích gì đâu, giấy dốt ra tro, hoa tàn ra rác, lại không có một người nào được hưởng chút huệ no say như ở nhà-quê. Tính mỗi một đám tang, cái phí vô ích nhiều ra đến hàng nghìn đồng, ít cũng ba, bốn trăm đồng; giá cộng lại cái số tiền tiêu phí về đám tang ở trong một cái thành-phố ta, — không nói lâu — cứ nói trong vòng mười năm, có để thành được một số tiền to may ra cầu sông cái cũng có thể bắc qua, mà đường hỏa-xa Đông-pháp đại-lục cũng có thể làm nổi. Một xứ như xứ mình, nghệ nghiệp chưa chấn-hưng, lợi-nguyên chưa khai-thác, dân còn nghèo, của còn hiếm, trăm nghìn việc công ích còn bỏ-bộn ngổn-ngang, mà đem đồng tiền hữu dụng tiêu vào những chuyện không đâu như thế, thì tính về cái phương-diện kinh-tế chung trong nước, chẳng là đáng tiếc lắm dư? Nay cái tục làm ma ở nhà quê đã tiệm tiệm cải lương hầu hết, vậy thì cái tục làm ma ở thành-phố có nên liệu tìm cách cải-lương hay không?

Trước khi bàn cách cải-lương tang-lễ ở thành-phố, tưởng nên xét qua cái tang-lễ của người Âu-châu cũng cái tang-lễ của người Nhật bản để làm tài liệu mà ta châm chước cho thích-hợp với tình hình tập quán của ta. Tang lễ của người Âu-châu thì không luận nhà phú quí hay nhà nghèo hèn cũng chỉ dùng một cỗ tang xa để linh cữu vào trong, rước đến làm lễ ở nhà thờ rồi đưa đi an táng, nhà hiếu chủ không cần phải bày biện sắm sửa gì. Tang lễ của người Nhật-bản thì những nhà khá-giả thường xuất ra một món tiền tủy bằng-sản nhiều ít quyên vào một nhà thương, một trường học, một cái báo cô-lường, một cái bản-dân viện hay một cái sự nghiệp công ích gì, hoặc đăng lên báo, hoặc tạc vào bia để kỷ-niệm cái đám tang ông nọ bà kia là cha hay là mẹ của mình đó. Ấy cái tang lễ của người Âu châu cùng người Nhật-bản như thế.

Nay ta lại thử nghĩ cái tang lễ của mình sở dĩ phiền phí như trên kia đã kể là nguyên bởi cái thâm-ý làm sao? Tưởng cũng một là muốn làm trọn cái nghĩa-vụ tổng chung đối với người chết, vì trong ý cho rằng thờ người chết cũng phải như thờ người sống, người sống lúc đi đường phải có nghi-vệ lính-đình, hành-trang rực rỡ, lấy thế làm vinh diệu về vang, người chết lúc đi đường mà muốn cho được vinh-diệu về vang thì nghi-vệ cũng phải cho lính-đình, hành-trang cũng phải cho rực rỡ. Hai là muốn tỏ cái lòng báo hiếu làm con, mà biểu-dương cái danh tiếng cho cha mẹ không quản bao công tốn của cố làm cho tang-lễ thật tráng quan-chiêm, để thiên-hạ đồn là cái đám ma to, mà cái danh tiếng của cha mẹ mình, cái lòng báo hiếu của mình cũng nhân cái tiếng đồn ấy mà được xa gần truyền bá. Cái thâm ý như thế thật là trung-hậu chu-chí, ta cũng nên nhận là một điều quốc-túy cần phải bảo-tồn. Song, cái thâu-ý vẫn hay, mà làm ra không khỏi có tệ, không những phiền phí vô ích mà lưu-tệ đến cái thâm ý ấy lâu cũng mất dần. Đức Không-tử có dạy: tổng tang đến hết lòng thương thì thôi. Đám tang không phải là một đám hội mà vụ cầu cho lấy mĩ-quan, đã bày ra những cách thích mắt sướng tai, thì trong đám tang còn gì cái về buồn rầu tỉnh-túc, như thế tức là không trọn được cái nghĩa-vụ tổng chung. Và lại vì cái lòng lấy tiếng, mà đám tang biến thành một cuộc đấu của thì hơi, đã mải miết vì cuộc đấu của thì hơi, thì còn có đâu cái lòng thành báo hiếu.

Thiết tưởng ta nên giữ cái thâm-ý ấy mà ta nên tham dụng tang-lễ của người Âu-châu cùng người Nhật-bản. Vì muốn trọn nghĩa-vụ tổng chung đối với người chết, thì hiện-thời trong các thành-phố, mấy cái hội thiện đã có sẵn sẵn những đồ tổng chung, cũng như cái tang-xa của người Âu-châu, các đám hiếu thuê dùng rất tiện, giá những hội ấy sắm thêm được những nghi-vệ hành trang để cho các đám hiếu thuê dùng một ít nữa, thì đám tang cũng đã thừa vinh-diệu về-vang, còn nếu muốn tỏ cái lòng báo hiếu làm con mà biểu dương cái danh tiếng cho cha mẹ, thì nên theo cái gương tốt của người Nhật bản, để cái món tiền tiêu về những sự phiền phí vô ích như tang-lễ bây giờ mà bỏ vào những sự nghiệp ích chung trong xứ để lấy niệm cái tang cha mẹ mình, cái danh tiếng của cha mẹ mình thật là xứng đáng. Cái tục làm ma ở các nơi thành-phố mà cải-lương được như thế thì cái thâm ý hay của tang-lễ ta vẫn không mất mà tiền của trong nước bớt được một khoản tiêu-chi rất lớn, sự nghiệp công ích trong nước thêm được một phần tiến bộ rất mau chẳng hơn là làm những sự phiền phí vô ích kia dư? Thiển-kiến như vậy, xin chất-chính cùng những bậc thức giả lưu tâm đến phong-tục nước nhà.

T.

Tin Trung-hoa

(*Vô-tuyến-điện Caville*)

Quân tình khởi nghịch

Tin Bắc-kinh, ngày 16. — Một đại đội lính khởi nghịch và cướp phá khu kỹ-ngạch ở Trương-gia-khẩu. Nhiều biệu buôn của Hoa-kỳ và của các nước khác bị tổn hại, nhưng theo như tờ trình của các ông lãnh-sự tòi người Hoa-kỳ không ai việc gì cả và mọi nơi lại yên tĩnh

(*Điện báo Havas*)

Đoàn-kỳ-Thụy với liệt-quốc

Đoàn-kỳ-Thụy nói rằng nước Trung-hoa sẽ tuân theo điều khoản giao-ước không phải là ưng nhận nộp bồi-khoản quyền-phí cho nước Pháp bằng kim-phật lăng đâu.

Âu-châu điện-tín

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux ngày 18 Décembre 1924

Việc nước Ai-cập

Nhiều ông nghị-viên xin triệu tập nghị-viện, nhưng chính-phủ Ai-cập không ưng.

Tòa nội-các nước Đức

Tin Berlin. — Đảng trung-ương quyết không dự vào tòa nội-các, đảng bảo-dực và đảng thứ dân cũng không ưng dự vào. Vì vậy ông Stresemann không nhận lời lập tòa nội-các.

Việc rối loạn ở Albanie

Việc cách mệnh ở Albanie lan rộng ra. Quân khởi-nghịch chiếm lấy Scutari. Trong miền Valouna rối loạn dữ dội. Quân của chánh-phủ lui về đường Tirana.

Người Tây-ban-nha tại Maroc

Tàu bay Tây-ban-nha tuần-tiễu ở Meltaza. Đã chở được lương thực đến các đồn quân ở Tabaguda Nasimer. Ngày hôm qua ở Contrebenima có đánh nhau, quân Maroc tổn hại nhiều.

Bệnh tình quan Herriot

Bệnh tình quan Herriot đã khá. Tuần lễ sau có lẽ ngài dậy được.

Caville, ngày 19 Décembre 1924

Tập máy bay ở Hoa-kỳ

Tin Belleville (Illénois) ngày 15. — Ngày hôm nay có một cái máy bay vừa vào một cái máy bay khác đương bay, rồi lại tháo ngay ra. Trong khi tập, máy bay bay cao 1500 p'eds. Lần này là lần đầu tập bay như thế.

Mưa lụt ở Phi-luật-tân

Tin Manille ngày 18. — Mưa lụt ở miền duyên hải. Hư hại mất nhiều cái cầu.

Bị hại về rượu gỗ

Tin New-york ngày 15. — Vì uống rượu cất bằng gỗ, 8 người chết, và 5 người gần chết. Từ hôm 13 đến giờ, 67 người bị đưa phải đem vào nhà thương phục thuốc.

HÀI ĐÀM

Vận xúi-quẩy

Một bà già đến trách cụ lang: Rõ khốn khổ! Hôm qua cụ bốc cho chồn chén thuốc về uống được một lát thì tử đấy lên đành đạch rồi..... người dẫn đi.

Cụ lang hỏi:

— Thế nó đã chết thật chưa?

— Thưa cụ, chưa chết nhưng đã khiêng ra đồng rồi!

— Ừ, thế là tại vận tôi «Xúi quẩy» chứ bà trách gì tôi!

Rồi cụ rung đùi ngâm:

Vận khứ hoài-sơn năng trí tử,
Thời lai thanh-thủy dị thôi sinh! (1)

B. L. H.

(1) Hai câu thơ này nghĩa là: Vận suy thì « hoài-sơn » cũng chết, thời đến thì nước lã cũng thôi sinh.

Nguyên xưa truyền ngày xưa có một nhà danh y thuốc hay lắm, một hôm ông bốc một thang « lục vị » cho một người nổi tướng bảo xoàng, không ngờ chén thuốc « cơm sẻ ấy bệnh nhân uống vào mà chết. Ông tức mình khảo hết mấy tủ sách thuốc lại rồi nên buồn, thìa khóa xuống sông mà thề không làm thuốc nữa. Cách độ ít lâu ở một chỗ thuyền chài cứu dến tí thuốc. Ông sua đi mà bảo: ta đã thề không làm thuốc nữa rồi. Chị khi không tin cứ cái nhỏ vạn lấy mãi, ong phải gắt mà bảo: « mặc nước là mà uống! chị kia tưởng thật, về lấy nước là uống, nay đâu được mai lát thì thôi sinh. Sau chị ta đành được con cá to lắm, mới đem tạ ơn ông. Ông không lấy, chị cũng không nghe. Ai ngờ mổ con cá ấy ra lọ thấy buồng thìa khóa nằm trong bụng. Ông cho việc đó là thiên ý mà từ bấy giờ lại mở tủ sách làm thuốc. Bởi vậy mới có hai câu thơ trên này

(1) Ngũ-cầu tức là cầu chồng, cầu con, cầu làm quan cầu sống lâu, cầu nhiều của.

Đàn-bà nước ta đời nay

Ai mới đọc qua cái đầu đề, cũng ngỡ rằng nó đàn-bà nước ta đời nay, không bằng đàn bà nước ta đời xưa, nhưng không phải nói thế, tôi nói đây là chấp-trung mà nói, bình-tĩnh mà nói, đời xưa có cái hay của người xưa, mà đời nay cũng có cái hay của người đời nay đàn bà dù kết xã-hội còn mong gì thịnh vượng nữa; vậy cho nên sự nghị-luận phải cho công-bằng hết sức; lấy điều niên-tại mà chúng với cuộc tương-lai, thì người đàn-bà bây giờ đã có cái lòng quảng-đại, biết điều suy xét nhiều lắm. Cái tính nết khác không kể, chỉ lấy một việc nghĩa, quyền tiền giúp dân bị bão lụt, ở hai xứ Bắc kỳ, Trung-kỳ mới đây đủ hiểu, hằng ngày trên các báo trương đăng tên các nhà từ thiện, những bà, những cô, lục quyên mà vừa giúp tiền, bạc, kẻ ít người nhiều, còn lại kẻ biết tổ-chức nên hội chẩn cấp áo quần, như bà Tổng-đốc Thanh-hóa Ưng phu-nhân, đã nhiệt-thành với đồng-bào, mà xướng lên việc nghĩa, trong tỉnh các bà hằng-tâm hằng-sản, đều noi theo, may đôi ba ngàn áo quần gởi về cho nạn dân các tỉnh trong Nam, lại trường nữ-học Đồng-khánh, cũng có góp nhau may áo quần gởi đi trợ cấp các xứ nữa, thật là cái gương quí báu đã tỏa ra trong nữ-giới, vinh hiển thay! Tôi coi cái việc lạc-quyên này, đều là người trong phạm-vi Hán-học còn lại, và trong phạm-vi tân-học mới ra, cũng nhau dắt tay bước lên con đường từ-thiện, mối cảm-tình quyến-luyến tha-thiết, có phần chắc-chắn mạnh-mẽ khác thường thế thì cái tinh-thần phong-hóa nước nhà, vẫn còn đồng-đúc lắm, tuy hình thức về phần vật chất nỗi đổi tây theo thời mà thay đổi thực, song không đến hại, mà lại có cái đáng mừng, là sự biết cách làm lành, rất chắc chắn mạnh-mẽ, không như trước, cứ vu-vơ, nói về bổn về bóng, tưởng-tượng những cái phúc vị-lai, mà quên việc phúc thực-hành hiện tại, nếu cứ thế dần dần tiến lên mãi, thì sau này thuộc về việc công-ích công-lợi, đàn-bà mình cũng chiếm đặng một cái địa-vị rong xã hội về cái đường từ-thiện đó ru.

Nguyên tính trời đã sẵn cho, người đàn-bà kẻm chất mềm-mỏng, tuỳ cái lòng cảm-xúc chứa chan vô hạn, thương xót đau đớn bơn người dàn-ông, nên sự làm lành hình như dễ lắm, làm lành mà có cái cội gốc, tôi khỏi phải bắt buộc chi, vui mà làm, mến mà làm, chỉ duy cần phải có người đem đường chỉ nẻo cho, nay lại nhờ có nhà nước bảo-hộ; vì vậy mà cái văn minh tiến-hóa, đã có ảnh-hưởng đến làng khuê-tú, khi trước biết yên lành trong chốn gia-đình, nay lại rộng thương cả người đồng-loại, biết sự cái lương-tâm mà làm lành, chớ không phải vì sự ngũ cầu (1) mà làm lành, chia áo sẻ cơm, với nạn đỡ khó cho người nước, thì tỉnh ấy, cảm ấy, có tỉnh cảm nào đâm tắm bằng.

Đạm-phương nữ-sử.

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Tấm lòng kiên trinh

(Tiếp theo)

Nói đoạn, Đào xuân Hương vái chào An-hữu Hà rồi trở gót ra về. Còn chàng dùng dằng nửa ở nửa về. Từ đấy trở đi, An-hữu-Hà không được gặp Đào-xuân-Hương nữa. Đêm ngày mơ tưởng, học hành trễ nải, chẳng thiết ăn nồng gì cả. Thấy thế, đã mấy lần An-hữu-Tố hỏi căn vặn, nhưng An công-tử vẫn giấu. Bỗng nhiên thành ra ốm tương-tư, An phu-nhân thấy con ốm đau, lấy làm lo sợ, bết lời khuyên giải. An-hữu-Hà không thể giấu được nữa, mới phải thú thật công thân-mẫu. An phu nhân biết đầu đuôi câu chuyện, bèn bàn với quan phủ An. Lúc bấy giờ ngài mới rõ căn-nguyên bệnh của con. Quan phủ An thấy nói Đào xuân-Hương là con nhà thi-lễ, và thân-phụ trước cũng làm quan; tuy không quen biết, nhưng cũng là bạn chốn quan-trường. Ngài cho hỏi dò la, biết rằng là một người thiếu-nữ hiền-đức, nên ngài thuận hỏi nàng cho con mình. An phu-nhân tìm mối-nhân nói với Đào phu-nhân. Đào phu-nhân thấy mối nhân đến nói, nghĩ thầm rằng:

« Quan phủ An hỏi con gái ta cho con trưởng ngài, thật là một việc nên lắm. Ta thương con ta bỏ-côi chư từ lúc còn nhỏ thôi, đêm ngày chăm chỉ về việc thêu thùa, sách vở, hầu hạ mẹ già. Nay con đã lớn được gởi thân vào nơi phú-quí, thân già này cũng được yên. Nhưng trước khi nhận lời, ta hãy hỏi con ta đã »

Đào phu-nhân vào trong thư phòng nói cho Đào-xuân-Hương biết quan phủ An cho mối-nhân đến để hỏi nàng cho An công-tử. Trong lòng nàng mừng đã được như lời đính-ước, nhưng mặt ngoài còn e... Đào phu-nhân hiểu ý con tế vì thẹn không dám nói ra, ra nhà ngoài nhận lời. Mối-nhân đem tin ấy cho vợ chồng quan phủ An biết. Lộ thay cho cái bệnh của An-hữu-Hà! không thuốc mà khỏi!! Từ đấy chàng lại sôi kinh nấu sử. Thấm thoắt đã đến ngày làm lễ vấn-danh. Kẻ quen người biết đều nói rằng một cặp trai tài gái sắc kết duyên cầm sắt, thật là xứng đáng. Hai họ xiết bao vui vẻ.

Cách đấy ít lâu, quan phủ được tin thăng ấn-sát. Tay là một tin mừng cho họ An, mà riêng buồn cho An-hữu-Hà. Đăng lễ được tin vinh-thăng ấy, thì An công-tử sung sướng vui mừng thì phải, thế mà chàng lấy làm lo, là lo không bao lâu cách xa Đào-xuân-Hương. Không bao lâu quan phủ An nhận được lệnh đổi đi một tỉnh ở trên thượng-du, nhận chức ấn-sát. Trong khi quan phủ sắp đồ hành-lý, quan khách đến chơi đông lắm, và lại ngày đăng-trình sắp đến, không kịp làm lễ thành-thi An cho An-hữu-Hà. Trước khi lên đường, An phu-nhân đưa công-tử sang chào Đào phu-nhân. Đêm hôm ấy An-hữu-Hà ở trong thư-phòng không thể ngồi yên, ngẫm nghĩ hồi lâu, lấy giấy ra viết một bức thư như sau này:

« Tỉnh..., ngày 28 tháng 5 năm 188..

« Đào-xuân-Hương nương nương,

« Hôm qua tôi theo thân-mẫu tôi « đến bái-biệt Đào phu-nhân và tiểu-« thư, trong lòng tôi bồi hồi, như tơ « vò. Chỉ muốn được tiếp tiểu-thư để « giải bày một đôi lời, như không « thể được. Một vài hôm nữa tôi sẽ « cách xa tiểu-thư. Trước khi lên « đường, không thể được gặp tiểu-« thư, vì phần thì trong nhà có quan « khách luôn, phần thì phải sắp sửa « đồ hành-lý. Xin tiểu-thư lượng xét « cho.

« Còn như mối lương-duyên của « đôi ta, tất phải đợi một vài năm « nữa. Sang năm có kỳ thi hương, « tôi sẽ ứng thí. Nếu được gặp được « thanh-vân, thì phu quí phụ vinh. « Xin tiểu-thư gìn vàng giữ ngọc và « hầu hạ thân-mẫu.

« Trong khi vội, có mấy dòng chữ « này để tiểu-thư biết tấm lòng ngay « thật của An-hữu-Hà này.

« Có một cái trâm vàng gọi là để « làm tin, xin tiểu thư nhận lấy cho, « tôi cầm tạ tiểu-thư lắm lắm.

« Nay kính bái
An-hữu-Hà »

Sáng sớm hôm sau, An-hữu-Hà sai Triệu Lân mang bức thư ấy và cái trâm vàng để đưa cho Đào-xuân-Hương. Triệu-Lân đến tìm mụ già và giao một gói và bảo rằng của An công-tử đưa cho Đào tiểu-thư. Mụ nhận lấy và dặn Triệu-Lân đứng đợi. Mụ vào trong thư-phòng tẻ Đào-xuân Hương ngồi ở trên ghế tràng-kỷ tay để vào má, hình như tư-lự điều gì. Mụ vừa đưa cái gói ấy cho Đào-xuân-Hương vừa nói rằng:

« Thưa tiểu-thư, An công tử cho người nhà đưa cho tôi cái gói này, tôi cầm vào để tiểu thư nhận lấy cho. Còn tên người nhà, tôi đã bảo đợi ở ngoài cửa. »

Đào-xuân-Hương nhận lấy gói ấy và bảo mụ già hãy xuống nhà dưới. Khi nàng giở cái gói ấy ra, thấy một cái trâm vàng, chạm trổ rất là khéo. Nàng vội bóc bức thư ra xem. Nàng xem xong bức thư, thở dài, đoạn dậy lấy giấy bút viết bức thư sau này:

« Ngày 28 tháng 5 năm 188...

« An công-tử,

« Hôm nay, tôi tiếp được một bức « thư của công-tử, là bức thư tỏ rõ « nhất, mà bức thư kính đáp này cũng « là bức thư tỏ nhất. Kẻ tôi ngồi « đương nghĩ đến nỗi tan hợp, tôi « chẳng khác gì dẫn nỗi tan hợp, tôi « lòng xiết bao đau đớn! Nay công-tử « theo hầu lên chốn rừng xanh bụi « đỏ, cách trở xa xôi, tôi biết cùng sẻ « giải bày tấm sự.

« Lời thề hải minh-sơn có phải là « lời nói chơi, dù công-tử cách xa, « lòng này không hề thay đổi. Xin « công-tử yên tâm mà cố chí học-« hành, may nhẹ bước rồng mây, « trước là trả nợ đèn sách, sau là « thỏa lòng hai thân, mai sau đây cũng « được thơm lây. Công-tử ở nơi lam-« sơn chướng-khí, gìn giữ cho được

« mạnh khỏe, đừng nên lo về tôi.
« Xin vâng lời công-tử, tôi giữ cho « vẹn toàn cuộc vuông tròn. Xin cảm « tạ công-tử đã nghĩ đến thân-mẫu « tôi và dặn tôi phải ăn cẩn phụng-« dưỡng. Tuy tôi là phận gái, n ưng « cũng hết lòng hiếu thảo.
« Công-tử có giao cho tôi một cái « trâm để làm của ghi nhớ, xin bái « lĩnh. Xin kính tặng công-tử bức « khăn lụa này. Mỗi khi công-tử trông « thấy khăn ấy, thì nhớ đến Đào-« xuân-Hương này. . . . . .

« Ruột tằm bối rối tơ vò, không « thể gì bày hết cái nỗi khổ tâm « của tôi được. Trước khi cất bút « mực, xin chúc hai thân và công-tử « vạn-an.

« Nay thư
Đào-xuân-Hương »

Đào xuân-Hương viết thư xong, gói mụ già giao cho một cái phong-thư và dặn đưa ngay cho người đưa thư ban nãy. Triện-Lân lập tức trở về nhà đưa cho An-hữu-Hà phong thư ấy. Chàng vội vàng giở ra xem, đọc đi đọc lại bức thư ấy, rồi giở cái khăn lụa ra ngắm, thấy ở hai góc đối nhau có thêu hai chữ « Đ », « A ». Chàng nhìn kỹ mới biết là cái khăn tay ấy chính là chàng đã bất được ở Quảng-hoa-viên. An-hữu-Hà cầm cái khăn lụa ngắm nghĩ hồi lâu, rồi nói rằng :

« Đào tiểu-thư gửi cho ta cái khăn này để làm tin, lại có ý nhắc đến ngày ta được tiếp-kiến tiểu thư ở Quảng-hoa-viên. Ừ, ở nơi đất khách quê người, mỗi khi ta giở cái khăn lụa ra, ta lại nhớ đến Đào tiểu-thư và nhớ đến khi đứng ở trên bờ sông ngắm cảnh núi. Những lời trong thư tỏ ra rằng nàng là một người không ngoan, biết thảo. Không những ta yêu cái sắc của nàng, mà ta lại phục cả cái tài của nàng. »

Quan p ủ An hữu An-hữu-Hà sắp sửa đồ đạc cùng với An phu nhân lên đường trước, vì quan phủ còn phải ở lại giám ba ngày để bàn-giao.

Thuở bấy giờ đường đi hiểm trở : khi qua đèo, lúc lên thác, thật là thiên sơn vạn-thủy. Gia-đình mười người theo hầu. Khi quan ân mới và gia quyến đến tỉnh. . . . các quan ở miền ấy đến làm lễ mừng rất là náo-nhiệt. Không bao lâu, dân sự người người ca-tụng cái nhân-chính của ngài. Những hàng ty thuộc rất là cảm phục ngài. Anp n-nhân vốn là người hiền-từc, dân nghèo nàn thường được đội ơn. An-hữu-Hà nhớ đến lời Đào-xuân-Hương luôn mà chuyên cần việc bút nghiên. Thỉnh thoảng dạo chơi xem phong-cảnh, chỉ thấy núi cùng rừng. Ở đất k ách quê người, bâng khuâng nhớ cảnh nhớ người. Lúc đêm khuya canh tàn, chỉ muốn có cánh bay về thăm Đào phu-nhân và Đào-xuân Hương. Ôi ! cách xa một ngày, tưởng dài bằng một tháng, một năm vậy.

(*Còn nữa*) Trương-thanh-Trai

ĐÃ CÓ
CHUYỆN GIẢI TRÍ
THỨ BA
Bán ở khắp các hàng sách
Giá 0$15

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 20 độ
15 giờ 21 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.		11 $ 20
— nhì,	—	10 42
— ba,	—	9 75
Thóc hạng nhất,	—	6 4)
Bắp ngô	—	7 00

Giá bạc. Kể từ ngày 19 Décembre 1924. giá bạc ở kho Nhà-nước định là 1 0 f. 10

Thư từ ở tàu « André Lebon ». — Tàu *Jérusalem* chở thư từ và hành khách ở tàu *André Lebon* sang đã ở Saigon chạy ra Tourane và Haiphong ngày thứ năm 18 décembre.

Sắp có phái-bộ Nhật tại Bắc kỳ. — Phái-bộ Nhật sang đây mà bản-báo đã đăng tin trước t 1 chừng tháng hai tây năm 1925 sẽ tới nơi. Chủ-ý phái-bộ đến đây là để khảo sát về mấy vấn-đề kinh-tế. Nghe nói các phái-viên sang đây sẽ ở Hà-thành mấy bữa. Cái chương trình của phái-bộ ở đây thế nào chưa định, nhưng ng e nói thành-phố sẽ mở tiệc khoản đãi và mở cuộc nhảy đầm để mừng phái-bộ.

Quan Thống đốc Cognacq tới Saigon. — Quan Thống-đốc Co nacq đi tàu *André-Lebon* ở Pháp sang đã tới Saigon sáng ngày hôm qua lúc 8 giờ 30. Các quan chức Tây Nam ra đón đông lắm.

Tòa Thượng-thẩm. — Hôm qua, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này :

Được phục công quyền. — Nguyễn Xuân là cựu tiên-chỉ ở làng Vạn-điền, huyện Thụy-anh bị truất công quyền nay được tòa Thượng-thẩm cho phục lại.

Chống cự lính quan. — Trước kia làng Hoằc-sa, thuộc phủ Quảng-ai, tỉnh Sơn-tây chỉ có một làng. Sau vì dân đinh đông đúc những người dân anh hay kéo cánh ăn hà ăn hiếp đàn em. Vì chuyện đó, năm 1910 những người đàn anh lép về và những dân bị hà hiếp có làm đơn xin Nhà nước cho biệt lập thành làng khác gọi là Văn-châu. Đến ngày 26 tháng 2 tây năm nay, nhân dịp phái-công-thải của làng giá là 14 đồng tư tiêu. Tòa Nam-án tỉnh Hải-dương phát Lưu-đức-Huy 2 tháng tù 50 đồng và bắt phải bồi 96 p. 50 trả dân. Tòa Thượng-thẩm y-án phạt tù nhưng cho án treo, y tiền bồi thường và t a cho tiền p ạt.

Indochine-Films & Cinémas
33, Boulevard Henri Rivière, 33
HANOI
Sở làm phim ảnh « Service Productions » của bản-hội ở số 1, Rue de la Sapèquerie, Hanoi, muốn mở-mang về nghề đóng trò chớp bóng ở Đông-Pháp này theo như các nước. Bản-hội chủ-ý muốn tìm những người bản-xứ thích làm nghề đóng trò để làm phim. Thu nhất là coi đóng trò buồn cười (comique) mà có thể theo đó cách điệu như Chariot, Bisco, Lui, bản dân. Ai muốn giúp bản-hội mà thanh niên được nghề thì xin viết thư ngay cho bản-hội.

Rước đèn. — Vì thứ hai đầu tháng này các bin linh mắc bận về việc tập trận ở chùa Thông, cho nên cuộc rước đèn p ải oãn đến tối thứ hai 22 décembre Đám rước sẽ họp tại trước cửa tòa Đốc-lý, đúng 9 giờ 15 khởi hành và qua những đường p ố sau này :

Đường Dominé, Amiral Courbet, de France, Général Galliéni Lauba-rède, Bobillot, Paul Bert, Bờ-hồ, hàng Đào, hàng Bồ, hàng Bát-đàn, hàng Điếu, phố Cửa-đông (Général Bichot), đường Maréchal Joffre.

Tiền thưởng kiểu nhà đẹp. — Những nhà mới làm ở khu đất của nhà-nước bán ở đường Puginier và đường Carnot được giải thưởng mà bản báo đã đăng trong một số trước thì nay đã có ng i-đ nh quan Toàn-quyền chuẩn y.

Đi tìm tàu « Haiphong ». — Quan Khâm-sứ Trung-kỳ điện rằng tàu *Paul Bert* đi tìm tàu *Haiphong* ở mien b r bể Trung-kỳ cho đến Bangoi mà không thấy đâu cả, một chiếc tàu ở Nam-kỳ ra tìm ở phía ram và ở Poulo Cécir de mer cũng không thấy gì.

HIỆU BÁO-CHẾ :
CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi
Có bán đủ cả các thứ thuốc
MỚI HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Cuộc đua ngựa. — Đến ngày 25 và 28 tháng này ở Hanoi có cuộc đua ngựa. Chương-trình cuộc ngày 25 đê embre như sau này :

Giải Melchior chạy 1.400 m.

Tên chuồng ngựa	Tên ngựa
Ng-văn-Nhân	Quovadis
Đ. K. Long	Elan
Bleue	Na-cham
—	Vĩnh-yên
Blanche	Craignecrèbille
—	Lạng-sơn
C...	Burdigala
J. M. D.	Cher ami
A Kam	Le Bon
Cerise	Victorieux

Giải Gaspard chạy 1.100 m.

Bleue	Verdun
Blanche	Desirier
—	L'Ebène
J. M. D.	Quès aco
Métropole	Surprise
Y...	Le Vétéran
—	Diavolo
Casabianca	Etincelle
—	Victoire II

Giải Noël chạy 2.200 m.

Roché	Béguin
D. K. Long	Promodo
Cửa cấm	Coco
Blanche	Dictateur
Ng-h.-Hợi	Sans-souci
—	Rigodon

Giải Natividé chạy 1.800 m.

Blanche	Zaza
Y...	Diavolo
Blanche	Brûleur
Cerise	Evelé
Blanche	L'Eclair
—	Durandal
Ng-huy-Hợi	Mon Désir
Blanche	L'Eugène
A Kam	Europe
France	Chocolat
Normandie	Phidias
d'Aquitaine	Démon
Métropole	Ronsky

Tiểu-thuyết « Thủy-hử ». — Bốn chữ « *Diện như trùng tảo* » ở trong bộ « *Thủy hử* », ông Nguyễn-đình-Hưởng tri-châu Hà-cối bàn nên đọc làm « *Diện như huân cức* » nghĩa là mặt n ư quả gắc đỏ, mà bản-quán đã đăng ở kỳ báo trước, nay lại tiếp được thư của một nhà đọc báo nói nên đọc làm « *Diện như huân-tảo* » C i một chữ « *Huân* » lầm bốn nét chấm thành ra chữ « *Trùng* », chữ chữ « *Tảo* » không lầm. « *Huân tảo* » nghĩa là quả táo đem đỏ lên thì sắc nó hơi hung-hung đỏ vậy.

Trường Canh-nông thực hành Tuyên-quang. — Việc dạy phép canh-nông thực-hành cho các người thiếu-niên theo về nông-nghiệp và nhất là cho con cái nhà điền-chủ nhà quê chính là cách mà ở các nước văn minh thường dùng để dạy cho dân nhà quê biết mọi phươ g-p áp làm cho mùa màng được tốt hơn lên, các nông sản tăng thêm giá-trị và bán được dễ.

Trường canh-nông thực-hành Tuyên-quang lập nên đã bảy năm nay, cũ g là theo một cái mục-đích ấy. Trường lập ngay tại một khu đất rộng tới 1.000 mẫu, có trồng đủ các thứ nông sản về Trung-du và Hạ-du, có cả các đồng cỏ và rừng cây nữa. Mỗi năm nhà trường tuyển những học-trò từ 16 tuổi đến 23 tuổi, quán tại Bắc-kỳ và Trung-kỳ, đã có đủ cái học-lực để theo học, nghĩa là sức học ngang với hạng sơ-học pháp-thông. Học-trò được cấn học tại *trường*, k ông phải trả tiền và mỗi người mỗi tháng về năm thứ nhất lại được 1 nh 6 đồng, năm thứ nhì 8 đồng, để chi vào tiền quần áo và các đồ dùng về việc học.

Chỗ trường học thấy-trò rất lành: Tính s5 trung-bình mỗi năm mỗi người học-trò không bị ốm đến hơn ba ngày. Các học-trò tốt nghiệp ở trường ấy ra sẽ tuyển bổ làm các cán-sự thứ hạng trong các sở Nông-chính và Lâm chính.

Đến sau tết ta này nghĩa là ngày 11 février 1925, bồi 8 giờ sáng, sẽ có kỳ thi tuyển học-trò mở tại trường Cao-đẳng Canh-nông trên trại Hàng-hoa Hà-nội, kỳ hạn học là hai năm. Học-trò nào điểm số trung-bình được từ 12 trở lên đều được cấp một cái bằng sơ-học Canh-nông.

Các sĩ-tử ứng thí phải sớm gửi đến quan Công-sứ tỉnh mình ở hai quan Đốc-lý Hà-nội, Hải-phòng các giấy má sau này :

1· Giấy khai minh là dân thuộc địa hay dân bảo-hộ Pháp, hoặc là con nuôi của người dân P áp ;

2 Giấy khai sinh ;

3 Giấy nhận thực, có gián ảnh mình vào, của thầy thuốc chứng nhận rằng có sức lực làm các công việc đồng-áng ;

4 Giấy của người cha hay người đỡ đầu cho phép đi học ;

5 Giấy nhận thực là con nhà tử-tế ;

6· Bản sao bằng sơ-học hay là cái giấy gì khác ở nhà trường.

Các giấy má ấy sẽ đ quan chủ tỉnh hay quan Đốc-lý c uyển giao cho quan Chánh sở Canh-nông làm chủ-khảo kỳ thi này.

Đổi tên. — M Ninh-kh ắc Tửu quán làng Ninh-xá, tổng Cát-đằng, huyện Phong-doanh (Nam-định) nay được phép đổi tên là Nin -khắc-Hoành.

Ngạch học-chính. — Các học-sinh có tên sau này, đã có bằng sơ-học Pháp-Việt đều mông bổ giáo tập p ụ tá, lương mỗi tháng 15 $.

MM. Trần-v-Nhâm, Ng-t ố-Toan, Lê-đức-Nhượng, Mai-v-Vinh, Ng-v-Pai, Ng-đình-Quí, Ng-Tu, Đào-v-Yên, Ng-v-Cần, Lê-đăng-Ký, Phạm-đình-Lợi.

Ngạch quan lại. — Nay đã có nghị-định quan Thống-sứ công bổ ký thi tri-huyện hạng ba vừa rồi được ai người trúng tuyển là: MM. Trần-ngọc-Tố, thư ký hạng nhất ở Hà-giang, Ng-ngọc-Đính, tham-tá hạng ba ở Lạng-sơn.

Cần người đánh máy. — Cần một người đánh máy thạ giỏi, đã làm qua các sở, có chứng-cớ tốt.
Ai muốn làm thì làm giấy đến xin tại buồng giấy kế-toán sở Máy-đèn Hanoi.
Société Indochinoise d'Electricité lại cáo

Việc đấu giá. — Việc đấu giá mua các ống máng và vôi máy rước c o thành phố Nam-định trước định vào ngày 26 janvier 1925, nay hoãn lại vào ngày 16 Mars 1925, hồ 4 giờ chiều.

Sổ điều lệ cũ về việc ấy có sửa đổi lại, bây giờ ai muốn hỏ gì về việc ấy thì đã có sổ điều-lệ mới.

Ngạch thừa-phái. — M. Vũ-hữu-Khuê, thừa-phái hạng ba c ấn Đà-bắc (Hòa-bình) nay đổi đi châu Lạc-sơn.

M. Phạm-văn-Thông, thừa phái hạng năm c ấn Lạc-sơn, nay đổi đi châu Đà bắc.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montéso
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU-GAN-CÁ-VIÊN
(*Capsules huile de foie de morue*)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ : 0$90
海所製賣

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Tại tòa án. — Phiên tòa ngày thứ năm 18 décembre 1924 xử những việc sau này :

Việc tàu Đồng-khánh của công-ty Bạch-thái và đâm chiếc thuyền của tên Ngạc ngày 28 sep embre 1924 bị chết đuối làm người hoãn đến kỳ sau mới tuyên án.

Việc người dân bị K ách Hong-thek-Ya đi tàu Minh-sang lúc lên bờ quên mất bỏ đồ nữ-trang giá 802 p mà trước vẫn ngờ c o tên Linh-lonk Tài-ký thì nay tòa tha cho tên Ấy, vì xét không đủ chứng cớ.

Phùng-văn-Rạng, Ng-hữu-Luận, Trần-văn-Phi và Ng-t j-Lậy can v ệc rượu lậu đều p ải phạt mỗi tên 500 quan.

(*Xem trang thứ ba, cột thứ ba*)

56 86

THỦY-HỬ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Lâm-sung nói :

— Các ngài chớ nên bỏ tôi ra ngoài, tôi đây cũng có biết được một đôi chút. Tôi chỉ sợ các ngài chỉ an-nán bỏ đi, vậy sáng hôm nay phải tới đây để nói chuyện. Hôm nay ta thử xem cách tiếp đãi của hắn ra thế nào, hễ hắn nói có lẽ phải thì thôi, nhược-bằng giở giọng ngang-ngửa thì đám xin các ngài cứ để mặc *Lâm-sung* này.

Triều cái nói :

— Giáo-đầu có lòng quá yêu như thế thì anh em chúng tôi thật cảm-tạ vô cùng.

Ngô dụng lại nói :

— Giáo-đầu với bọn anh em mới này mà lại tuyệt tình với anh em cũ, nhưng thiết nghĩ dung được thì dung bằng không dung được, bấy giờ chúng tôi đám xin cáo thoái.

Lâm sung nói :

— Tiên-sinh nghĩ lầm ! Cổ-nhân đã có câu rằng : « *Anh-hùng mới biết anh-hùng* », còn những phường súc-sinh cả chậu cả mâm lồng lẫy sao gọi là anh em kết-nghĩa được. Dám xin các ngài cứ yên lòng.

Lâm-sung đứng dậy, cáo từ mọi người mà rằng :

— Lúc nữa ta sẽ lại cùng nhau họp mặt.

Mọi người tiễn *Lâm sung* ra, *Lâm-sung* lại đi lên ràn ại. Hồi lâu, bỗng thấy một tên lâu-la đến mời bọn *Triều-cái*.

Tên lâu-la ấy nói :

— Đại-vương tôi sai tôi đến mời các ngài lên dự tiệc tại sơn-nam-thôy trại-đinh.

Triều-cái gắp rằng :

— Nhà-ngươi về nói với đại-vương, lúc nữa chúng ta xin đến.

Tên lâu-la lui ra. *Triều cái* hỏi *Ngô-dụng* rằng :

— *Ngô* tiên-sinh có t Tiệc rượu hôm nay thế nào ?

Ngô-dụng cười mà bảo rằng :

— Đại-huynh cứ yên lòng. Tiệc rượu hôm nay có lẽ đại-huynh sẽ được làm chủ ở sơn-trại này. Hôm nay tất-nhiên thế nào *Lâm sung* cũng giết *Vương luân*. Tôi đã dùng ba tấc lưỡi mà nói khích hắn như thế, tài nào hắn không phải giết nhau. Bây giờ chúng tôi ai nấy nên giắt sẵn khí-giới ở trong mình, khi nào thấy tôi lấy tay vuốt râu thì nên hợp sức vào mà giúp *Lâm-sung* mới được.

Bọn *Triều-cái* đều có ý mừng thầm. Hồi lâu, lại có người mời, cả ba lấy đến ba bốn lượt. *Triều-cái* cùng mọi người đều giắt sẵn khí-giới ở trong mình, rồi ăn mặc chỉnh-tề để đi dự tiệc

Bỗng lại thấy *Tống-vạn* cưỡi ngựa đến mời, quản lâu-la đem 7 chiếc sơn-kiệu đến, bọn *Triều-cái* 7 người đều ngồi lên kiệu đi đến sơn-nam-thôy-trại-đinh.

Khi đến trước thôy-đinh, *Vương-luân*, *Đỗ-thiên*, *Lâm sung* và *Chu-qui* đều ra nghênh-tiếp, mời vào thôy-đinh, chia t ai bên chủ khách cùng ngồi.

Vương-luân cùng 4 vị đầu-lĩnh *Đỗ-thiên*, *Tống vạn*, *Lâm-sung* và *Chu qui* ngồi ở bên tả, tức là chủ vị; *Triều-cái* cùng 6 tay hảo-hán *Ngô-dụng*, *Công-tôn-thắng*, *Lưu-đường* và ba anh em họ *Nguyễn* ngồi ở bên hữu, tức là khách vị.

Bọn lâu-la thì đứng ở dưới thềm để rót rượu và bầu-hạ. Khi uống được mấy tuần rượu, nấm được vài món ăn thì *Triều-cái* và *Vương-luân* cùng nhau trò chuyện.

Hễ nhắc đến việc tụ-nghĩa thì *Vương-luân* lại nói lảng. *Ngô-dụng* ngầm nhìn *Lâm-sung*, thấy *Lâm-sung* đang nghiêng mình ngồi trên ghế chéo, vẫn liếc mắt trông trộm *Vương-luân*.

Uống rượu mãi đến quá trưa, bỗng thấy *Vương-luân* truyền bảo bọn lâu-la rằng :

— Lấy đem ra đây !

Bấy giờ ba bốn tên lâu-la vâng lệnh quay đi. Hồi lâu, có một người bưng cái mâm đem ra. Trên mâm bày năm đĩa lục lớn.

Vương-luân liền đứng dậy rót một chén rượu mời *Triều-cái* mà bảo rằng :

— Các ngài có lòng muốn đến đây tụ-nghĩa, tôi rất lấy làm cảm ơn. Nhưng tiếc t ay cái sơn-trại bé-nhỏ này, khác nào như thể một nơi vũng nước, chứa sao nổi được bấy nhiêu chân-long. Nay gọi là có chút lễ mọn, xin các ngài tạm nhận cho, rồi tìm nơi đ -trại nào mà dừng chân ngụa, bấy giờ tôi sẽ sai người đến đầu-hàng ở dưới cờ vậy

Triều cái bỏi :

— Bấy lâu chúng tôi vẫn nghe tiếng ngài ở trong sơn-trại này có lòng chiêu hiền nạp sĩ, vậy chúng tôi mới đem nhau tới đây xin nhập bọn, nếu ngài không dung được thì chúng tôi sẽ cáo thoái, chứ sở bạc ngài ban cho xấy quyết không bao giờ dám nhận. Không p ải dám tự khoe phong-phú, nhưng thật quả c ủng tôi đã có đủ tiền tiêu. Hậu-lễ này xin nộp lại ngài, cho chúng tôi từ-biệt.

Vương-luân nói :

— Sao các ngài lại từ chối ! Không phải tôi không có lòng muốn dung-nạp các ngài đâu, chỉ hiềm một nỗi lương thiếu nhà tí, sợ sau này lại không đủ cái sức vàng-vậy của các ngài vậy. Vì t ế mà tôi không dám mời các ngài ở lại.

Nói chưa dứt lời thì thấy *Lâm-sung* cau đôi lông mày lại, trừng hai con mắt lên, đang ngồi ở trên ghế chéo, bỗng quát to lên mà rằng :

— Khi trước ta mời tới đây, nhà ngươi cũng chối là lương t iếu nhà tí, ngày nay *Triều* đại-huynh cùng các vị hảo-kiệt đã có lòng chiếu-cố đến sơn-trại này, n à-ngươi lại nói như thế, thế thì phỏng còn ra nghĩa-lý gì !

Ngô-dụng liền nói với *Lâm-sung* rằng :

— Xin ngài ngồi cơn giận. Nếu như thế này thành ra vì chúng tôi tới đây mà để cho trong sơn-trại có sự bất-hòa. Ngày nay *Vương* đầu-lĩnh tiếp-đãi chúng tôi rất tử-tế, lại tặng cho tiền bạc để đi, c ứ có phải dùng cách xua đuổi đâu, xin ngài hãy nguôi cơn giận, cho chúng tôi cáo-từ đi ngay là xong.

Lâm-sung nói :

— Nó là một đứa nói hay làm dở, miệng cười có dao ! Ngày nay tôi không thể tha nó được !

Vương-luân cũng quát to lên mà rằng :

— Loài súc-sinh kia, mày dám mượn chén mà nói phạm đến ta như thế, phỏng còn ra thể-thống trên dưới chi nữa !

Lâm-sung lại nói :

— Mày là một thằng học-trò xác thì không, trong bụng chẳng có chút học-thức gì, mày làm chủ sơn-trại này sao được !

Ngô dụng nghe lại nói với *Triều-cái* rằng :

— *Triều* đại-huynh ơi ! Chỉ vì chúng ta lên đây mà để cho các ngài có sự bất-hòa, bây giờ chúng ta nên bảo người sắp thuyền để xin cáo-thoái.

Bọn *Triều-cái* 7 người đều đứng dậy cáo-từ lui ra. *Vương-luân* cố ý giữ lại mà bảo rằng :

— Hãy xin mời các ngài dốn ngồi một c út, nỗng xong tiệc rượu này, bấy giờ sẽ đi.

Lâm-sung từ-thì giờ chân đá hất cái bàn ở trước mặt, rồi thò tay vào trong mình rút ra một lưỡi đao sáng loáng. Con lửa giận đã bốc lên bừng-bừng.

(*Còn nữa*).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mê-ne,
15 chân-kính
Mặt bề kim có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11$50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Beri, — HANOI
2009

AI MUỐN HỌC CHỮ NHO ?

Ai muốn học thêm chữ nho xin cứ đến hỏi tại bản-quán, hay là đến hỏi tại nhà số 13, hàng Hài (13, Rue du Coton). Trừ những giờ làm việc, còn thì muốn học giờ nào cũng được.

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi này, các bệnh ho, đau màng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn-thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xứ này, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mà làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal
0$95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sở vọng.

Nếu phổi yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhám, và giá lạnh chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền là 0$90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHAS SAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho

BÁN ĐỒ VẠN BẢO

Những đồ cầm ở Vạn-bảo thành phố Hanoi, trong vòng tháng giêng tây 1924 mà không chuộc hay là không đổi vé thì sẽ bán đấu giá ngày thứ ba, mồng 6 tháng giêng tây 1925 (*11 tháng chạp ta*) 8 giờ sáng.

Tiền giấy bút mà người mua phải trả, ngoại giá mua, là bốn phân (4 %).

Cái số những đồ bán rồi thì trong tháng sau khi đã bán, ai muốn đến xem cũng được.

Quan Chủ Vạn-bảo.

2045 MÉTAILLER

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khắp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol
0$60 một ống sáu cachets

Vong-Sam mang thuốc phiện lậu phải phạt 500 quan, 1 tháng tù án treo và bồi thường cho sở Thương-chính 441 f 68; Lê-v-Lợi cũng can việc thuốc phiện lậu phải phạt 500 quan, 2 tháng tù và bồi thường cho sở Thương-chính 32 p; Lưu-v-Cải và Ng-t-Lạng bán mười lạng phải phạt mỗi tên 100 quan; Ng-v-Tường bị tịch lấy của ông Fairre 2 cái quần và ba cái áo giá 10 p. phải phạt tù hai tháng nhưng được án treo.

Sau đây còn xét mấy việc trộm cắp xoàng nữa không có gì là quan trọng cho lắm.

Chết ở tàu — Tàu C un-Long ở Phủ-lạng-thương về trưa ngày hôm kia có tên Trần-v-Chuyên quán làng Cổ-dạng, tổng Dạng-vĩ thuộc tỉnh Thái-bình ngộ gió chết thì người ta đã đưa vào nhà xác để mai táng.

Đi đâu mất. — M. Pascher là phó quản ngạch cảnh sát nội-châu trình rằng cậu con trai của ông tên là Fernand Petit, 17 tuổi, ngày thứ tư đi lên trường St Joseph để học lớp như mọi ngày rồi tuyệt mất không về nữa.

Sự rủi ro. — Ngày thứ tư hồi 16 giờ 10 M. Alexandry làm công nhà Guioneau lại sở cắm trình rằng có một người đàn bà tên là Phạm-thị-Ba 30 tuổi, nhà ở Đông-khê, vẫn rượu thùng cho ông đề xuống tàu Lê-Lợi, chẳng may ngã bị thương ở đầu, ông nói rằng ông đã đưa người đàn bà ấy lên nhà thương buộc thuốc, xem ra không lấy gì làm nặng.

Nạn ô-tô. — Hồi 19 giờ ngày 16 trước tên phu xe Trần-v-Cầu kéo chiếc xe số 766 đến phố Khách thì bị một chiếc xe ô-tô ở phố Pagode chạy ra va ngã.

Tên Cầu bị thương xoàng nhiều nơi.

HƯNG-YÊN

Mở chợ. — Nhân vừa rồi ở bến Pảo thị bị hỏa tai thiệt hại cũng khá. Nay hội-đồng làng ấy đã khất quan phủ xở tại về mở rộng thêm chợ ra. Chợ này đã định hai ba lần mở rộng nhưng không thành. Có lẽ lần này bàn hội đồng hết sức làm thì cũng có co thành được. Nhưng có một điều lấy làm lạ là sao hội-đồng không xin phép lấy tiền quỹ công dân mà làm lại phải bán mỗi một thước đất giá là 1 đồng để lấy tiền. Nguyên dân làng cha ra làm hai phần : một phần ở trong đê thì bị lụt vừa rồi, của xiêu nhà nát, còn một phần ở ngoài đê thì nhờ có đê nên và cái chợ, mà năm nay đã bị hỏa tai hai lần, còn ai có tiền đâu mà mua nữa.

Vậy hội-đồng đã có lòng vì dân mưu đường lợi ích cũng nên nghĩ đến tình dân.

Phú-giang, Nguyễn-Mai.

HÀ-NAM

Tiền còn để đâu ? — Xã T. N. thuộc phủ Lý-nhân cải lương đã hai năm nay, Công cuộc tuy không được thành-hiệu cho lắm, nhưng tục-lệ cũng tỉ chỉnh, sổ sách cũng phân minh, nhất là sổ dự chi dự trù, khoản nào khoản ấy đều tính toán rõ ràng cả. Năm 1924 này, hội đồng hương chức, y theo sổ dự chi quan đã duyệt giao cho một ông cũng có quyền ăn nói, một số tiền là năm chục đồng để mua thuốc thang (khoản cứu tế) ban cho kẻ đau yếu khốn khó, và mua giấy bút (khoản học phí) để phát cho học sinh nghèo nàn. Không biết làm sao bây giờ là gần hết năm rồi, mà những bọn kia ngửa cổ ngóng trông mãi, chưa thấy bàn đến cho cái gì ! Vậy chứ hai khoản tiền ấy còn để đâu?

T. V. Q. lại cảo

Tỉnh khứ lưu. — Ông Ng-thúc-Quỳnh, đốc-học các trường Phủ-lý, mới có nghị-định bổ thanh-tra các trường sơ-học. Hồi 6 giờ tối hôm thứ tư, 17 décembre, các giáo-viên trường Pháp-Việt có đặt một tiệc rượu tiễn hành rất là thân ái. Ông Quỳnh ở đây tuy chưa bao lâu, nhưng sự học-thức yêm bác của ông, cách giao-tế ôn tồn của ông khiến cho người quen biết ai cũng lấy làm tiếc lắm.

THÁI-BÌNH

Hội Trí-trí. — Ngày thứ năm 4 décembre hồi 18 giờ hội Trí-trí có đặt tiệc trà tại hội-quán để nghênh tiếp quan nguyên Khâm-sứ Tissot, danh dự hội-trưởng của hội chi-nhánh ở Hanoi, và là một vị đỡ đầu cho hội Trí-trí từ lúc đầu tiên.

Các quý quan, quý bà đầm, các bà An-nam cùng các cậu các cô, quan Tuần, quan Án, nhiều quan phủ huyện trong tỉnh và nhiều nhà thân-hào có đến dự tiệc, rất là đậm đà thân ái. Hội-quán có treo cờ, thắp đèn rất là long-trọng. Tiệc mãi đến hồi 19 giờ mới tan.

Ông thám Tân, là hội-trưởng có đọc một bài diễn-văn bằng chữ Pháp chúc mừng quan Khâm-sứ Tissot. Đoạn quan Khâm-sứ có trả lời lại, bài diễn-văn của quan Khâm-sứ có nhiều điều thực là những câu khuyên thủ có ích cho người mình. Một kỳ sau bản-quán sẽ lược dịch để độc-giả nhàn lãm.

VIỆC KINH-ĐÔ

Đức Đông-cung được ân-thưởng. Chương-hiến Long-hội-tinh. — Kỳ này đức Đông-cung hoàng-thái-tử về châu lễ tứ tuần đại-khánh, nay lại trở sang du-học tại Pháp. Trước khi ngài đăng trình, đức Hoàng-thượng có ban một cái nhị-bang Chương-hiến Long-hội tinh.

Bệnh đau mắt. — Bệnh đau mắt ở xứ này càng ngày càng thấy thêm chó không bớt, trong tiết mùa hè nóng nực lắm người đau mắt đã đành, chí như trời mùa đông rét lạnh, mà cũng lắm kẻ đau mắt mới lạ. — Hiện nay ở xứ này rất nhiều người đau mắt hạt hay là bệnh đau mắt lông nheo cặm, bệnh ấy trong mười người may được vài người khỏi. Hiện nay nhà nước đã phái quan lương-y chuyên-trị nhãn khoa dùng một thứ thuốc rất thần hiệu, đi khắp cả các phủ huyện để trị cho dân, đến các trường học trị cho các học-trò, những người nào nặng bệnh ấy quá nặng, thì lại cấp vé xe lửa cho để đến Huế vào nhà thương nhãn-chứng mà điều-trị, khi trị bệnh ấy thì chẳng những là điềm cho một thứ thuốc đã xót lại đau, mà lại phải dùng đến kim-tiền, đến mấy đề trừ hết các cái nọt nhỏ nó mọc ở trong mi con mắt. — Phép trị bệnh ấy phải dùng cách công phạt như thế, tuy là nhức sơ đau hại nhưng sau sẽ trừ được cái hậu hoạn lâu dài. Cách trị bệnh như thế đã có hiệu-nghiệm lắm, nhưng người ta chưa hiểu cho là cách mổ xẻ đáng sợ đáng nghi, ấy là lầm đó. Vậy thì ai đau chứng mắt ấy, nên đem ra xét để ân phương cứu trị cho mau khỏi, chớ có dại mà giấu ẩn, đến khi bệnh trở nên nặng, thì ân nan cẩu cấp mà có lẽ mang một bệnh tật mà lòa suốt đời khổ sở biết bao, vậy thì cách trị bệnh ấy là một cách làm phúc cho người tàn tật, chớ chẳng phải là làm hại, chớ tin chớ mà lầm.

VIỆC TRUNG-KỲ

THANH-HÓA

Tôi vô ý có đánh rơi mất một cái portefeuille, trong ấy có một cái thẻ căn cước A. 21.586 và 1 cái giấy pép màng số 80, ông bà nào có được thì xin làm ơn giữ lại cho tôi, thì tôi xin hậu tạ còn cái mề gà và đồ lặt vặt trong ấy thì tôi xin bỏ lại.

Lê-xuân-Vỹ à Lang chánh par Bái-thượng (Thanh-hóa)

QUẢNG BÌNH

Dịch trâu bò. — Về phủ Quảng-ninh có hai tổng Trạch-bàng và Hoành-phổ, mới phát bệnh dịch trâu bò. Bệnh dịch này đau ở móng chân. Sự tổn hại cũng không lấy gì làm to cho lắm. Đã có quan thú-y đến nơi cứu chữa.

Hiện nay trong hai tổng ấy, đã thi-hành mọi phương-pháp, để giữ cho dịch chúng khỏi truyền nhiễm lan rộng ra.

Bắt được một đám cướp. — Mới rồi ở làng Luật-sơn về huyện Lệ thủy mới xảy ra một đám cướp, tuy đồ đảng không to, nhưng cách hành-động của chúng, xem cũng gian-ác bạo tợn lắm, đương lúc nửa đêm, chúng vô mặt vẽ mày, đột nhập vào nhà người ta, dở ngón trị hùng ăn cướp vơ vét hết tiền bạc, áo xống, những người trong nhà đều một bề thúc-thủ, vì chúng đã trói lại cả rồi, họ cũng khiếp vía, đành chịu im hơi lặng tiếng, để mặc chúng tha hồ mà cướp cho đầy túi tham ! may mà hợ tri-cơ, chứ nếu bằng chống cự lại, hoặc là la tiếng lên, thì e rằng không sao tránh khỏi được lưỡi dao nhọn của lũ hung-tàn.

Nhờ lý-dịch trong làng chịu khó ra công tầm-nã, bắt-nay đã tóm được cả thảy thủ-phạm và mấy đứa vi-tùng rồi. Thiệt là lưới trời khó tránh, dù có tinh-khôn đến đâu chăng nữa, mà đã phạm tội ác, thì làm thế nào, cũng chẳng thoát khỏi được vòng luy-tiết, đó là lẽ công-nhiên như vậy.

Ở bản tỉnh xưa nay vốn ít xảy ra những đám cướp, bọn là trong một năm mới có một vài đám cướp nhỏ mà thôi, cũng có năm tịnh không có đám nào.

Năm nay nhân vì mùa màng thất-bát, cơm thua gạo kém, cơ-hàn thiết-thân, nên mới xảy ra đám cướp này, nhưng dẫu có vì cớ ấy đi nữa, thiết-tưởng cũng nên nghiêm-trị, để bảo-hộ sự công-an cho kẻ lương-dân, và giữ gìn cái thuần-phong mỹ-tục cho bản tỉnh.

Thứ sữa tốt thượng hạng

Thứ sữa đặc hiệu **Confé** *của nhà lấy sữa có tiếng thứ nhất ở Hòa-Lan, là một thứ sữa những người yếu, trẻ con cùng tất cả mọi người ưa thứ sữa đặc có chất nguyên, dùng rất tốt.*

Ai có tỉnh khó đến đâu, dùng thứ sữa này cũng phải vừa lòng.

Bán buôn tại :
COMPTOIRS COLONIAUX CHINIS
Haiphong.
2020

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đương khi huyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc:

Gouttes de Virginie

chỉ vài giọt khỏi đi khỏi bệnh.

Giá bán : 1$20 một lọ

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Thưa các ngài,

Đại Hội-đồng thường niên họp ngày 26 Octobre 1924, định chia lãi mỗi cổ-phần là 8 p. 68. Bắt đầu từ mồng 10 đến 20 Décembre này, cứ từ 20 giờ đến 22 giờ xin mời các ngài lại nhà hát mà lĩnh tiền lãi. Và xin các ngài nhớ mang giấy cổ-phần và giấy thuế thân hay là giấy căn-cước đi mà lĩnh, nếu không có giấy thuế thân hay giấy căn cước thì phải có hai ông hội viên làm chứng.

Nay kính đạt
Hội đồng trị sự.

Tối thứ sáu 19 Décembre 1924
MẠC ĐÌNH CHI

Tối thứ bảy 20 Décembre 1924
QUAN-ÂM THỊ-KÍNH

Hạ giá chỗ ngồi

Trên gác và dưới nhà

Giữa gác	
Ghế mây	0 p 60
— gỗ,	0 30
Hai bên gác	
Bao lơn,	0 30
Cạnh bao lơn,	0 20
Giữa nhà	
Hạng nhất,	0 30
Hạng nhì,	0 20
Hạng ba (hai bên)	0 10

茶名子獅泰金

Từ khi văn-minh khai hóa đến nay, phàm vật gì cũng vậy, cố cạnh-tranh mới có tiến-bộ, có so-sánh mới biết tốt-xấu, như bản hiệu từ khi khai-chương đến nay đã từng ngót trăm năm, bốt sức nghiên-cứu về một nghề ấy, không những hợp vệ-sinh mà thôi, lại có mùi thơm ngào-ngạt như hoa mới nở pha đi pha lại vẫn như thường, thế cho nên nhà thí-nghiệm và dẫn-xảo ở đất Trung-hoa đã công nhận cho là chè hiệu con Sư-tử này là ưu đẳng ; ưa nhất Nhà-nước mở kỳ Hội-Chợ này có đủ cả mặt người Viễn-đông ta, cho nên bản-hiệu cũng gửi vào một phần để phô trương cái tài-tình chế-tạo tại gian số 25 dãy F, để thừa tiếp cho quí ông bà, và đặt riêng phòng bán tại Hội-Chợ gian ấy, để qui quan mua về so sánh mới biết là bản-hiệu nổi sao có vậy.

KIM-THÁI

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.

HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.

2126

CÁC ÔNG NÊN ĐẾN NGAY HIỆU !
NAM-THỊNH
6, Rue des Cantonnais, 6
HANOI

Hàng rét mới sang — Cai mới rất khéo

Các ông sẽ có quần áo đẹp, tốt, mà giá lại rẻ.
Mau mau kẻo hết hàng tốt.
2030

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Agents généraux en Indochine : CHARRIERE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie
PARIS — SAIGON — HAIPHONG — HANOI

Rượu bổ-đào:

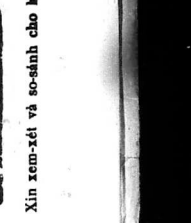
TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chữ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trẻ-con cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to.!!!

Ngày mùng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tòa Nội-các phụng lời chân phê rằng :

Chiếu nay đại được phòng của MONTÈS qui ông, có chế nên một thứ rượu bổ đã từng ngự dụng quen rồi hay, đáng nên gia thưởng, trước lục phê thị gửi cho qui được phòng chẩn-cứng để tỏ thanh-giá.

Khâm thử.

欽奉如主之樂壽專
吸雄鴉喫煙捲煙然

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

MỘT DỊP HIẾM CÓ

Thứ serge toàn laine mùi huyền — khổ rộng 140/m. Dùng may quần áo đàn ông thì thực đẹp, giá 2$80 và 3$50 một thước.

Hỏi xin mẫu tại hiệu : H. Vallée, 87, phố Paul Bert, Hanoi.

Xin gửi luôn cả timbre để giả lời.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol chất : Salol và chất : Uroformine

Giá 1$80 một hộp

HỠI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ,

nhờ các ông đã dùng đủ các món thuốc rồi mà chưa khỏi, thì nên mua thứ thuốc bôi **POMMADE ROYER**, dùng độ ngày lập tức mà chóng khỏi lắm.

Ở Paris bổ tại hiệu Grande DUPUY, 226, B. St-Martin
Ở Hanoi : nhà thuốc LAFON & LACAZE.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay đau về thần-kinh-hệ.

Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sổ mũi, yếu đuối, gầy còm.

Như thế mà dùng thứ thuốc :

Glyphogenol Montès

là thứ thuốc rất thần-hiệu.

Đàn-bà trong cái thời-kỳ cho trẻ-con bú mà dùng thuốc này cũng tốt lắm.

CÁCH DÙNG :

Người lớn : 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Trẻ con : 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Giá 1$20

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU
(hiệu dầu nai)

Một vị đốc giả có viết thư hỏi chúng tôi về cái giá trị và cách dùng thuốc Dragées Rabuteau thế nào, vì giá đã nhờ thuốc Dragées Rabuteau (hiệu dầu nai) ấy mà khỏi được bệnh hao tổn tinh thần, mòn mỏi sức khỏe, mà đã chuyển thành ra bệnh đau dạ dày và đau gan cết.

Vậy xin kể ra sau này : Thuốc Dragées Rabuteau (hiệu dầu nai) này tào chế có chất sắt là một chất rất bổ về đường khí huyết, lại có khí đạm làm (ode) để lọc cho huyết được trong sạch mà làm cho tiêu tán những bọn bẩn ra ngoài hết. Người ta thường thấy phần nhiều người bị bệnh hư huyết, xanh sao và yếu đuối, đau mỏi, đau cứng họng, có những mụn mọc sần sần lên ở mặt. Đàn bà con gái thì nguyệt kỳ khô ô đúng, thường hay sinh ra đau bụng.

Muốn cho khỏi hẳn các bệnh ấy thì nên dùng độ vài lọ thuốc Dragées Rabuteau (hiệu dầu nai) là một thứ thuốc kinh-nghiệm đã lâu, lại là một thứ thuốc có danh-tiếng hơn cả.

Ở các hàng báo chí lớn đều có bán cả.

2056

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh lậu là một bệnh rất khó chữa. Muốn cho tuyệt được nọc, tất phải tiêm thứ thuốc trừ trùng lậu (Vaccins antigonocciques) Sene các tỉnh xa về ở Hanoi, cũng it người biết dùng cách tiêm đó.

Nên không muốn dùng tiêm thì có thể dùng vaccins bằng thuốc viên :

Rhéantine Lumière

thuốc hoàn bằng viên.

Cách dùng : *2 viên buổi sáng.*
2 viên buổi chiều.

Giá : 1$20

CHU' TÔN!

ai muống ngăn ngừa cho thân
CHO KHỎI ĐAU
NHỨT LÀ
Khan cổ, đau óc giọng, yếu tim, đau phổi
thì chỉ có ngậm THUỐC HƯỜN
VALDA
Hơi thở đã thong mà lại được
Khỏi lo cảm mạo thương hàng
Dầu có thở hít bụi bặm dơ dáy hay là có vật độc.
Thì cũng Khỏi lo đau
Còn có đau:
Sổ mũi, Khan cổ, Khao tiếng, nóng lạnh cũng là ho
thì cũng cứ dùng THUỐC
PASTILLES VALDA
ngậm thong hơi tốt lắm.
Mà phải nhớ mua thứ thuốc đó mới linh nghiệm
Coi cho Kỹ trên nắp hộp có hiệu chữ
VALDA
MỚI THIỆT PHẢI

TAM-TÍNH-Y-TÔN
Phố hàng Giầu, số 35 — Namdinh.

Bản hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại khoa, chế luyện cực tinh lế chữa đủ các bệnh mới, bệnh lâu, bệnh nguy bệnh trọng, số nặng nhẹ cần chữa cũng được hết sinh khỏi tử giầu có kỳ phải giá người nghèo cũng quá không tiền xin thuốc cũng cho.

Chữa các bệnh như sau này : đàn ông mộng tinh, gi tinh, lậu tinh, hoạt tinh, tuyệt tinh không đẻ, đàn bà kinh nguyệt không điều, huyết ít, huyết đen, ra ít hôi, huyết tích, khí hư, bạch đới kinh thấy ra liền miên, sinh ra trăm chứng đau bụng, đau óc kinh niên, ho lao, đàm suyễn, bất túc, phù thũng, phong thấp có chứng, tối tết, cấm nàng, thổ huyết, khạc huyết, tỉ huyết, tả lị, giá mỗi hộp 1$00, đem mất năng mỏng giá mỗi chai 0$50.

Lậu giang mai

Bản hiệu chữa ra bốn chứng thành bốn thứ thuốc lậu đọc, lậu tinh, lậu huyết, lậu lâu giang mai ba chứng dong độc hạ cam giềng lậu, các bệnh không giống nhau, chứng thời ở trong, chứng thời ở ngoài, vì có ngài mắc bệnh uống thuốc sau mất để mà người đàn bà lại sinh ra bệnh khí hư, bản-hiệu chế có các thứ thuốc chữa các bệnh giang lậu khởi và không hại gì đến đường sinh dục mà người đàn bà không sinh bệnh khí hư được.

Thuốc lậu giá 1$00 một chai.
Thuốc giang 1$50 một chai.
Thuốc bôi 1$00.
Ống thụt 0$50.

Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngài nào ăn từ lâu bắm uống cũng khỏi, mỗi trại giá 1$00, chai con 0$50.

Quí khách ở xa viết thư về xứ bệnh bản-hiệu gửi thuốc đến ngay gửi cách lĩnh hóa giao ngân.

TAM-TÍNH-Y-TÔN
Phố hàng Giầu, số 35 — Namdinh.

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ pha độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU
số 10, phố hàng Ngang Hanoi
số 113, phố Khách Haiphong
số 78, phố hàng Trống Nam-định
Kính cáo

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul Bert, phố Đồng-Khánh và phố Rollandes
HANOI

TELEPHONE N° 126 — ADR. TÉL. MAGASRÉUNIS

Kẹo có nhân hạnh-nhân thực ngon.	Một kí-lô :	25 fr. 00
Kẹo có nhân hạnh-nhân Paris. . . .	»	35 fr. 00
Kẹo có nhân hạnh-nhân flots rất ngon.	»	38 fr. 00
Kẹo chocolat rất thích-hợp, có bọc thiếc.	»	35 fr. 00

Các thức hộp kẹo rất thích-hợp
Marquise de Sévigné

Các thức quả wớp — Chocolat thượng hạng
Bánh Pain d'Epice

BOITE POSTALE N° 40

SẮP MỞ

Ba

PACHOD Frères & Cie LYON

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ
酷 · 補

J. BLANC *(đệ nhất hạng bào-chế)*
Ông **L. BLANC** *(người nối-nghiệp)*
HANOI (Bắc-kỳ)
chế ra
Giá bán **2$40** một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con
每時各吞服每各服沒嘅礎敬牌粗

Bán tại : Hiệu Bào-chế **J. BLANC**
31 phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) Hanoi

2099

Agents d'Annonces en Europe
L. MAYENCE & Cie
3, Rue Trouchet PARIS
15, Lodgate Hill LONDRES

CÁI BỆNH HUYẾT SUY

Bệnh huyết suy đàn-bà thường mắc phải nhiều lắm. Ấy cũng bởi bệnh huyết suy mà sinh ra bịt bao chứng nọ tật khác làm cho đàn bà con gái cực khổ cả đời.

Vì vậy là lẽ đàn-bà con gái lại phải dùng thuốc làm cho khí-huyết được choang sạch luôn luôn, và bổ dưỡng lấy sức khỏe của mình.

Trong các vị thuốc thật là hiệu nghiệm về bệnh ấy, thì không gì hơn thuốc Pilules-Pink, cách điều chế hợp với khí chất đàn bà lắm. Thuốc Pilules Pink có những công hiệu làm cho máu huyết và bổ cân. Vị thuốc ấy, đã không mảnh-liệt quá, mà lại phù-trì bồi-bổ các cơ thể yếu đuối, làm cho vận-động luôn.

Thuốc Pilules Pink thường dùng để chữa bệnh huyết suy, bệnh xanh-bủng, bệnh yếu-gầy, bệnh lay-nhược bệnh run-gân, bệnh tinh thần hôn-quyện, nhất là bệnh không ngủ, bệnh tiêu-hóa không điều-hòa và bệnh ăn không ngon cơm.

Thuốc PILULES PINK hàng thuốc nào cũng có bán.

PILULES PINK POUR PERSONNES PÂLES

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

ĐẦU ĐAU LỜ VÀ MỤN

Những chứng đã kể trên kia sinh ra có độ là bởi vì sâu máu. Phải bệnh thì rất là khó chịu Muốn chóng khỏi nên dùng thuốc :

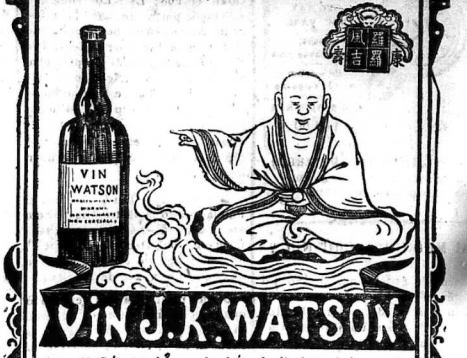
Dépuratif Richelet

mà các lương-y cả toàn-cầu điều cho là công-hiệu nhất. Dùng nó thì bệnh dù mới hay lâu cũng điều khỏi cả; chẳng những chữa được các chứng ấy mà thôi lại trừ cả các chứng đau xương, nhức đầu.

LỜ	MẶC-LÁO
chỉ 21 ngày khỏi	thì 6 tháng

Thuốc này có bán ở các hàng lục-hợp to

Là một thứ rượu bổ mạnh nhất, vì cái phép chế rượu ấy khảo-cứu đã lâu năm, mà cái cách chế rượu ấy lại rất là tinh-vi cẩn-thận.

Mỗi khi thân-thể cần phải dùng chất bổ thật mạnh, dùng rượu ấy tất là hiệu-nghiệm mà chóng được hiệu-nghiệm.

Bệnh huyết suy, bệnh cán suy, bệnh giịp, bệnh ngã nước, v. v.

Một cốc li-cơ. Uống hai mươi phút trước hai bữa ăn chính.

HIỆU BÀO-CHẾ CHASSAGNE
59, Phố Paul-Bert. — HANOI
Hỏi mua một lọ con làm mẫu 0$10

MUỐN BÁN:

Một chiếc ô-tô hiệu Berliet, 12 mã-lực, bảy tấm chỗ ngồi. Còn mới nguyên — Nhiều đồ chữa, lốp ruột mới.

Giá tiền : **1.700 $**

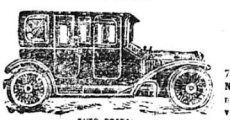
HỎI TẠI :
GARAGE BOBILLOT, 7, Boulevard Bobillot, Hanoi

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI
Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

TỪ THAKHEK VỀ VINH

Tàu thủy ở Vientiane về tới chủ-nhật thì sáng thứ hai xe ô-tô chở thơ và hành-khách ở Thakhek về xuốt Vinh.

TỪ VINH ĐI THAKHEK

Ngày thứ tư đúng 7 giờ xe cùng chạy lên Nape nghỉ; sang thứ năm chạy lên Thakhek vừa kịp tàu thủy lên Vientiane.

Mỗi chủ nhật chạy có một chuyến, các quí-khách ai muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để dành-ly liệu xếp xe cho đủ.

Hạng tây đi . . . . . 28 $ 00 một chỗ ngồi.
Hạng ta đi. . . . . 14.00 —

Đường đi Huế và Yên-lý đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép : PHAMVANPHI,
Vinh, Động hà, Yên ly, Thakhek hay là Nape

VỚI 20 QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Các mua phải mua ngay 20 quan vé trong 11 tháng mỗi tháng đúng 20 quan theo như các điều khoản nói trong luật (Như vậy mỗi ngày chỉ đề ra mấy xu, có thể làm nổi giản có được. Nếp tiền lần đầu được ngay cái số vé, chỉ mình mình có quyền sở-hữu, mà lần rút số nào cũng được cả, như thế đủ đồng nốt tiền rồi vậy, nếu vé của mình trúng số được lĩnh nguyên cả lô. Mỗi cái vé PANAMA thế nào cũng trúng một lô, giá tiền lớn từ 140.000 nhỏ đến một 1.000 quan, không có cũng được hoàn lại 400 quan.

Thực là một cách đặt lãi chắc nhất và lợi nhất
Mỗi năm sẽ tiền các lô có hơn ba triệu quan

CÁC LÔ NHƯ SAU NÀY :

126 lô	. . . . .	500.000 quan	253 lô	. . . . .	2.000 quan
127 lô	. . . . .	250.000 —	1.265 lô	. . . . .	2.000 —
253 lô	. . . . .	100.000 —	12.660 lô	. . . . .	1.000 —
253 lô	. . . . .	10.000 —	1.757.692 lô	. . . . .	400 —

Có vé được dự nào cuộc rút số mãi cho đến khi số vé của mình trúng thì thôi

Mỗi lần rút số có nhân được một cái số kèm số trúng số, mà không phải giá tiền. Mỗi lô có bao nhiêu tiền được lĩnh hết. Các số giao cho người mua đúng với các vé thực có, người mua vé lúc nào muốn xem cũng được, đăng như bản luật riêng ngày 13 Mars 1900 bên luật ấy giữ rất một phần nhiệm-chắn cho người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN
Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE
Muốn dự các cuộc rút số, thì gởi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Papère, MARSEILLE (France)

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)